

БОЛГАРСКІЯ ЛЕГЕНДЫ.

ГОСПОДЪ, ОВЧАРЪ И ТЕРЗИЯ.

Куга дядо Госпот(д)ъ ходилъ по земля-та, една вечеръ закъснялъ, преправилъ са на просекъ и утишалъ при овчаръ-тъ и казалъ му: „брайно, овчарко, дай ми дядово-то, да поямъ и земи ма да пренощувамъ ношеска у тебѣ.“ Овчаръ-тъ го нахранилъ добре и казалъ му: „иди сега и тръси други конакъ. Не гледашъ ли, че и азъ нощувамъ по горн-те и по полета-та, нѣмамъ кѣща, нѣмамъ покжнина, а сна подъ небе-то, и за тоа немога да та зема да пренощувашъ у менѣ, иди и тръси други конакъ“. Госпотъ си зель тояга-та и утишалъ да иска конакъ. Връвялъ, връвялъ и запрялъ са, като видялъ терзи-ять, който шилъ нейде си и са връщалъ дома си. Въ онне времена куму-то трѣ(б)алъ терзи-ять, той го викалъ на кѣща-та си, той шилъ тамъ, што то трѣвало, а ти-е го храниле обличале и плащале му. Госпотъ са помолилъ на терзи-ять, да му даде конакъ и да повечеря. Терзи-ять

ГОСПОДЪ, ПАСТУХЪ И ПОРТНОЙ.

Когда дѣдушка Господъ ходилъ по землѣ, то разъ вечеромъ онъ онездаль принявъ лице нищаго, пошелъ къ пастуху и говоритъ ему: „послушай, братъ, дай мнѣ поѣсть и приюти меня на нынѣшнюю ночь переночевать.“ Пастухъ его накормилъ досыта и сказалъ: „иди теперь и поищи себѣ другаго ночлега. Ты видѣлъ самъ, что я ночую на чистомъ полѣ, подъ открытытъ небомъ и не имѣю приюта, такъ прошу непрогнѣваться.“ Господъ взялъ свою палку и отправился искать убѣжища. Шелъ, шелъ онъ и увидалъ портнаго, который шилъ гдѣ-то и возвращался домой. Въ тогдашнія времена каждый нуждающийся въ портномъ звалъ его къ себѣ на домъ, онъ шилъ тамъ, что нужно, его кормили, и одѣвали, да еще и платили ему. Просилъ Господъ портнаго дать ему ночлегъ и поужинать. Портной отвелъ Господа домой, послалъ ему постель и сказалъ: „извини, дѣдушка, нечего вамъ дать поѣсть: